

TRTE

Časopis Društva Kerini & Stritarji

POSLANICA 2014

Ko tole pišem, se bliskovito bliža veseli december, zunaj sije sonce, rahlo pritiska mraz in zdi se mi, kot bi bilo včeraj vse tisto, kar je napisal Peter Povh o praznikih, ki so se zvrstili pred slabim mesecem, ko smo se potikali po Martinovi poti od Podbočja prek Dobrave in Razkrižja do Gadove peči in nazaj. Bilo je neznansko prijetno in razkošno, zahvaljujoč našim gostiteljem. Ti so nam pripravili številne dobrote, ki jih boste vsaj delček lahko uzrli na kakšni fotografiji. Sledil je še obvezen sestanek odborov Kerinov in Stritarjev v Ljubljani (tokrat spet pri Majdi Povh) skupaj s presenečenjem za našo jubilatko Olgo Banič, pa ljubljanska vinska pot ... Vmes sestanki, razprave, modrovanja, ne le pri nas doma, ampak tudi na samem vladnem vrhu, z odstopi ministrov kot po tekočem traku in na svetovni sceni, ko papež Frančišek dela red ne le pri Slovencih, Vladimir obišče prijatelja Silvia in zamudi pri svetem očetu, Alenka predstavlja naše dosežke v Nemčiji, in več jih bo, bolj bomo prepoznavni in ob sami svetovni špici, kjer ni malo odlikovanj najboljših Slovencev.

V Siriji še vedno množično umirajo nedolžni ljudje, za nameček pa po svetu hrumijo še tajfuni, ki presejajo največje rušilne rekorde zadnjih tisočletij, na tisoče mrtvih, nepojmljiva razdejanja domov, milijoni preseljenih ljudi, nastajajo novi otoki ... Pri nas eklatantno tu in tam tudi podremo kakšno črno gradnjo, ki se ji v brk smeji pravi črni gradovi, deževja pa so kljub visokim vodam in plazovom prizanesljivejša. Korupcija postopoma prihaja vse bolj na svetlo, od gradbincev se seli v zdravstvo, šolstvo, da o avtošolah ne govorimo ... Vendar je marsikatera sodba že padla in to daje upanje, da se bo le kaj premaknilo, čeprav je odpor trdovraten in še bo. Žal je prav zdaj odstopil še celotni vrh Komisije za preprečevanje korupcije. Nemoč, obup? In spet je manj upanja.

Pri Kerinih in Stritarjih še nismo odkrili tajkunov, zato zremo v prihodnost še vedno optimistično in v veri, da poštenost pri nas ne bo zbledela vrlina. Zanašamo se na tisto, kar bo ustvaril vsak sam ali pa skupaj z dobro mislečimi. Tudi v našem društvu moramo narediti še kak preboj! Na srečo naše korenine, veje in listki omogočajo tako rekoč naravni prirast in samodejno pomlajevanje članstva. Lahko pa bi naredili še več! Uspeva nam pri najmlajših, ki še nezavedno vstopijo v naše vrste in ustvarjalno sodelujejo npr. v Trtah, na srečanjih, z risbicami, pesmicami, pa tudi zanimivimi zahtevnejšimi podvigi. Za odraščajoče moramo še kaj storiti in zbuditi v njih pripadnost temu družinskemu društvu, ravno prav virtualnega sveta in veliko medsebojnega razumevanja. Spomladi so volitve in tudi s tega vidika moramo pomladiti naše vrste, da bo ravno prav modrosti, zagona ter mladosti, inventivnosti in vidnih dosežkov za preseganje dosedanjih, ki so bili, obstoje in nedvomno bodo. Naš član nadzornega odbora Jože je v tem smislu na zadnji seji odborov predlagal, da razmislimo o svoji himni, morda pa tudi o praporu po vzoru gasilcev. Razmislite o tem še vi in mogoče se iz tega še kaj izcimi.

Decembrski radodarni možje nam letos ne bodo veliko prinesli, a tudi kak drobec včasih povzroči iskrico ali solzo v očeh. Berite torej Trte in pišite nam.

*Vesele praznike vam želim
in veliko sreče v letu 2014!*

Vaš predsednik
Andrej Kerin

V SEBINA

- * Novoletno pismo 2023
Irena Didek-Pregl
- * Foto kotiček
Medgeneracijska pisanost
- * Ob stoletnici rojstva Mirce
Kerin, rojene Štefin
(6. 8. 1913–28. 1. 1983)
Andrej in Miha Kerin
- * Vinogradniški Martinov
pohod 2013
Peter Povh
- * Moje turške počitnice
Petra Zajc
- * Dva recepta
Majda Povh
- * Otroški kotiček
Risbi
Stela Sotler in Bart Sotler
- * Jubilej Olge Banič
- * Križanka
- * Zadnje novice
Nika Maria Kerin
Andrej Kerin
- * Veja Didkov ima še en krogec
Matjana Didek
- * Fotografski natečaj
Krajina - razstava
Uredništvo Trt
- * Poziv za izbiro lokacije
piknika 2014
Uredništvo Trt

Draga Doris,

danes se ti, tik pred novim letom, po dolgem času oglašam z malo daljšim pisanjem. Pišem ti klasično, na roko spisano pismo, ker računalnika še vedno ne maram. Imam veliko novico zate. Odločila sem se in se skupaj z nekaj dobrimi prijatelji iz sosesčine preselila v Veselo hišo.

V okviru naše četrtne skupnosti so poleg vrtca zgradili simpatičen pritlični objekt za „seniorje“. Tako nas sedaj moderna imenujejo. Objekt sem načrtovala še v najboljših letih svojega arhitekturnega delovanja. Postavili so jih že marsikje, a v moji bližini ga še ni bilo. Na travniku poleg vrtca in parka so počistili nekaj neuglednih barak in v neposredni bližini je nastal prostor za Veselo hišo. Stavba je pritlična, v obliki črke U ali podkve – saj veš, da podkev prinaša srečo, mar ne?

Na zunanjem obodu zgradbe so nameščeni apartmaji, v centralnem delu sredinskega prostora pa so skupni prostori za vse uporabnike, kot npr.:

- večnamenski prostor (jedilnica, prostor za druženje, kulturne dogodke, knjižnica),
- kuhinja z vsemi pripadajočimi shrambami in pomožnimi prostori,
- telovadnica z manjšim prostorom za fitnes in prostorom za fizioterapijo,
- bazen s toplo vodo dimenzije 3 x 12,5 m, s klančino za dostop tudi z invalidskim vozičkom,
- ambulanta s pomožnimi prostori,
- prostor za frizerja in pedikuro,
- hišniško stanovanje,
- pralnica in likalnica.

V zunanjem delu sredinskega prostora je ogrevan zastekljen atrij (zimski vrt) s pogledom na park in otroška igrišča, pokrit s stekleno streho. Tega smo prav veseli, posebej pazimi, ko gledamo citruse na zimovanju in sedimo na toplem, praktično sredi snega.

Vsak apartma ima predsobo, kopalnico in bivalnico z dvema nišama. Ena služi kot kuhinja, druga je spalnica. Z zunanostjo ju povezuje delno pokrita, delno odkrita terasa. Posebnost terase je, da jo omejujejo visoka cvetlična korita (v višini mize), kjer lahko gojimo svoje najljubše rastline, cvetje ali zelenjavo, ki jo lahko kasneje uporabimo v skupni kuhinji.

Bivalnica je večji prostor za bivanje, ki je dnevna soba s TV, delovna soba in jedilnica v enem. Vse je prilagojeno tudi za invalidne osebe.

In veš, kaj je najlepše od vsega? Po čem se naša Vesela hiša razlikuje od ostalih domov za starejše občane? To, da smo si lahko opremili svoja nova domovanja s svojimi najljubšimi kosi pohištva, s svojimi najljubšimi slikami, s svojim TV, radioaparati in glasbenimi stolpi. Prijatelji so si lahko pripeljali v svojo bivalnico tudi svoj klavir – pianino ali kakšen drug instrument, tako da lahko zaigrajo in razgibavajo prste. Tudi posteljnino in brisače, ki smo jih imeli v prejšnjih domovih, smo prinesli s seboj. V svojih kuhinjah uporabljamo svoj porcelan in steklovino. Saj veš, da sem bila vedno mahnjena na bel porcelan in lepe kozarce. Vse to me sedaj obkroža in uživam v novem domu. V naši hiši je prostor tudi za naše ljubljenske, pse, muce, ptiče, ribe in ostalo, če kdo ne more več sprehajati svojega psa, nam priškočijo na pomoč učenci iz bližnje devetletke ali srednje šole, ki te sprehode izkoristijo za rekreacijo in za zmenke.

Ljubljana, december 2023

V okviru hišniškega stanovanja hišnik Pavle v svoji delavnici skrbi za manjša popravila, kjer mu pomagajo tudi stanovalci, ki imajo za te aktivnosti smisel, moč in veselje. Hišnik Pavle je tudi „dvorni sofer“ kombija, ki skrbi za prevoze oseb in blaga ali pa nas popelje tudi na kakšen zanimiv dogodek ali izlet. Njegova žena Zofija je čistilka in nam nudi pomoč pri pranju in likanju našega perila.

Upravnica naše Vesele hiše se imenuje Organizatorka. Ona organizira vse potrebno, da vse deluje kot po maslu.

Vsi stanovalci pri dnevnih opravilih sodelujemo, kolikor zmoremo in znamo. V kuhinji sodelujemo pri pripravi obrokov pod vodstvom naše kuharice Angelce, ki določa jedilnike demokratično, po naših željah, v skladu s sezonsko dobavo zelenjave z bližnje kmetije ali od „najboljšega soseda“.

Nekatere sostanovalke so majstrice v peki peciva in nas razvajajo pri popoldanskem čaju ali kavi. Tudi posodo pospravimo sami, s pomočjo pomočnice Anice.

Naše zdravje nadzorujejo dve medicinski sestri, Marjeta in Jana, in zdravnik dr. Franci, specialist splošne medicine iz zdravstvenega doma čez cesto. Ponoči za vsak slučaj pri nas stanujeta mladi specializant splošne medicine in medicinska sestra v pokoju, če bi potrebovali pomoč.

Telovadba, plavanje in fizioterapijo vodi Aleša, prav tako v okviru svojega dela v zdravstvenem domu. Od tam prihaja tudi maserka, ki nas prav pošteno razvaja. Frizerka, ki prihaja iz salona v neposredni bližini, skrbi, da imamo vsi po vrsti lepo urejene frizure in nohte; pedikerka soseda pa skrbi, da imamo urejene noge.

No, vidiš, da je življenje v Veseli hiši res dobro organizirano in smo zato vsi zdravi in dejavni. Dopoldne skrbimo zase, popoldne pa pridejo k nam otroci iz osnovne in srednje šole, ki potrebujejo pomoč pri učenju. Pa tudi malčki iz sosednjega vrtca prihajajo k nam na bralne in igralne ure in pri nas počakajo na starše, če imajo ti kakšne posebne opravke.

Ko otroci odidejo, mi pri popoldanskem čaju ali kavi naredimo načrte za naslednji dan.

Večere preživljamo skupaj, zelo pestro in kulturno, v pogovorih ali pa se smejimo ob norčevanju iz starčevskih pojavov, ki se nam že dogajajo, če želimo svoj mir, se umaknemo v svoje lepe bivalnice in se tam posvetimo svojim najljubšim opravilom.

V naši Veseli hiši pravzaprav ni nobenih omejitev. To je hiša odprtih vrat in svobodnih odločitev. Ni določenih ur za obiske, ni določena, kdaj moraš zvečer ugasniti luč, in podobne neumnosti. Naši otroci, vnuki, pravnuki in prijatelji se lahko družijo z nami, kadar imajo čas. Zato smo vsi tudi bolj zdravi, zadovoljni, veseli in delujemo po principu „vsi za enega, eden za vse“.

Draga Doris, veš, da sva pred desetimi leti, ko sva praznovali sedemdesetletnico, sanjali, kako bi lahko skupaj odlično preživljali svojo „seniorskost“. No, meni se je sedaj želja izpolnila, če bi se tudi ti odločila, da prideš k nam, si povabljen od srca. Imamo prosta namreč še dva apartmaja. Naša Vesela hiša bi se zlahka imenovala tudi Srečna hiša.

Želim ti mnogo zdravja in veselja v 2024 in te prisrčno pozdravljam,

tvoja Irena

Medgeneracijska pisanost

Na naslov odklopi@gmail.com na temo Medgeneracijska pisanost v predpisanem roku do 31. oktobra 2013 ni prispela nobena fotografija. Zato sem podaljšala rok do 11. novembra, odziv pa je skoraj v celoti razviden spodaj. Poglejte, ocenite in se odločite za sodelovanje. Tema za naslednjo številko je Pomlad prihaja. Pobrskajte, prosim, in pošljite svoje fotografije na e-naslov odklopi@gmail.com. Pravila so enaka, kot so že bila objavljena pri prvem fotokotičku. Rok za oddajo pa je 1. marec 2014, ko se začne meteorološka pomlad.

Korajža velja!

*Foto pozdrav
Alja*

*Medgeneracijska (ne)pisanost Ideja Miha Kerin izvedba Andrej Kerin
2013 Vnuk Aljaž, mamica Daša, 1942 dedek Andrej, prababica Mirca*

*Slika nastala s samosprožilcem (foto: Maruša S. W.) julija 2009 v Koversadi pri
Vrsarju, na sliki Marko, Kalina, Maruša Wedam, mesec za tem se je rodil Ruben*

Lesena doba in Železna doba

foto Božidar Sotler

Ob stoletnici rojstva Mirce Kerin, rojene Štefin (6. 8. 1913–28. 1. 1983)

Mirca ob zidanici in trti 1938

Ob stoletnici rojstva ne moreva mimo kratkega življenjepisa. Mirca, s polnim imenom Marija Doroteja, se je rodila v Zalogu Doroteji Dereani, učiteljici, poročeni Štefin, in Karlu Štefinu, načelniku tamkajšnje železniške postaje. Bila je vesele narave, odlična učenka in dijakinja učiteljskega, navdušena veslačica, tenisačica, po študiju na konservatoriju v Ljubljani profesorica glasbe, čeprav bi raje študirala notranjo opremo ali hotelirstvo, sopran z zvonkim glasom, zavedna aktivistka OF, nekaj let po drugi svetovni vojni zaposlena kot pevka v zboru Slovenske filharmonije, pobudnica ohranitve tega zbora, ljubeča soproga in čudovita mama ter dvakratna babica, ki se je poslovila, ko je, še preden je dočakala 70 let, počilo njeno veliko srce.

Kaj več sva o njej zapisala v obeh zbornikih Kerinov in Stritarjev, zdaj pa bi vendar rada kaj napisala še z vidika Kerinov in Stritarjev, še preden sva zagledala luč sveta. Naj bodo torej to drobcici iz njenih mladih let, kot nama jih je pričarala sama ali pa naši še živeči sorodniki, ki so jo spoznali še prej kot midva.

Večkrat nama je povedala tole prigodo, ki jo je precej prizadela. Ko sta stara mama Antonija in stari oče Alojz v Ljubljani na Cankarjevi obiskala najina mladoporočena starša, je Mirca uporabila najnovejši gospodinjski pripomoček, nož z žagico za rezanje kruha. Ata Alojz je ob tem zagodel: „Se vidi, da nisi nikoli pridelovala kruha, ker ga režeš z žago.“ Pekla pa je raznovrsten kruh, med vojno tudi iz predelanih makaronov, ko ni bilo moke, kasneje pa odlično pleteno štruco, koruzno torto, kostanjevo torto, vinske in številne druge piškote ter dobrote.

Zelo rada se je spominjala prigod iz rosne mladosti, ko je živela s starši v Mariboru, kjer je bil njen oče Karel načelnik takrat največje železniške postaje na južni železnici Dunaj–Trst. Bil je zelo strog, a priljubljen vodja, ki je zahteval red in disciplino, kot ju zahteva vozni red vlakov, tega pa se je dosledno držal tudi doma. Velikokrat nama je povedala, kako sta šla nekoč na Dunaj in se sprehajala po eni najprometnejših cest Mariahilferstrasse, ko je oče tako glasno kihnil, da se je promet kar ustavil, Mirca pa bi se najraje od sramu ugreznila v zemljo.

Dvanajstletna je pripeljala domov triletno siroto z željo, da ostane za zmeraj v njihovi družini. Milan Dimec je tako postal njen brat

in družinski član, ki je ostal pri Štefinovih, vse dokler ga niso Italijani kot maturanta III. državne gimnazije v Ljubljani skupaj z njenim prvim bratom Ličetom, diplomantom gradbene fakultete Univerze v Ljubljani, aretirali in poslali v taborišče Gonars. Oba sta padla v partizanah (Liče kot intendant v Starem logu v Kočevskem rogu, Milan pa kot komandir čete Gubčeve brigade pod Osojnikom na Gorjancih). Mirca je bila v teh težkih trenutkih nedvomno pomembna opora staršem, kasneje pa tudi materi med njeno boleznijo.

Oba najina starša sta bila aktivno organizirana v OF v Ljubljani, kar je še posebej v današnjih časih vredno poudariti. Liče in najin oče Lojze sta pred vojno skupaj pela v Akademskem pevskem zboru in verjetno sta se najina starša spoznala prav zato. Majda Povh se živo spominja dne, ko je Lojze prvič pripeljal svojo izvoljenko domov na Brod, kjer so jo vsi lepo sprejeli kot uglajeno mestno dekle, še posebej všeč pa jim je bilo, ker je lepo pela. Znani teti Zalki – Rozaliji Kerin, ki je uživala veliko spoštovanje, je bila prav posebej všeč pesem, ki se konča z besedami „in poljubljam križ“. Zato je, če je le mogla, tudi kasneje ob vsakem Mirčinem obisku prišla na gostijo ali obisk tudi sama in jo izprosila, da spet zapoje tisto pesem. To se je gotovo zgodilo tudi kdaj v Banovcu ali pa v Stritarjevi gostilni v Sv. Križu. Posebno je Mirco cenil tudi Majdin oče Jože – Pepi Stritar, ki je tudi sam rad pel. Našla sva sliko, ko je v družbi prav z njim v Banovcu. Tja je kot vsi Kerini in Stritarji rada prihajala tudi Mirca.

Majdi je ostal v spominu dogodek okoli Miklavža. Takrat je stano-

Veslačice v Martinščici, Mirca peta z leve Foto iz arhiva Štefinov

vala pri teti Anici Jančigaj za Bežigradom, in kot se spodobi, je Miklavž vsem otrokom prinesel skromna darila, Majdi kot najstarejši in tako rekoč odrasli pa nič. To je bila njena grenka izkušnja. Nekaj dni kasneje pa je srečala Mirco na Aleksandrovi (zdaj Cankarjevi) cesti, kjer je stanovala, in Mirca jo je povabila k sebi v stanovanje in ji izročila piškote, rekoč, da ji je Miklavž to darilo prinesel prav zanjo. Majdino veselje je bilo nepopisno.

Opisala nam je še dogodek s svoje poroke oz. z drugega dela ohceti, ki se je dogajal po poroki v Ljubljani in potem ob zidnici v Zagradu, v gostilni pri Stritarjih v Pobočju. Novoporočenca, Majda in Dušan, sta veselo in zadovoljno plesala ob zvokih harmonike, ob peči nasproti šanka pa je zamišljeno in žalostno slonel in jokal Majdin oče Pepi. Ob pogledu na jokajočega očeta je k njemu pristopila Mirca, ga objela in pričela tolažiti, češ kaj bo jokal in se žalostil, če sta mlada dva tako srečna in veselo plešeta kot princ in princesa. In tolažba je zalegla.

Janez Banič se tudi spominja Mirce iz časa, ko jo je predstavil Lojze na Brodu. Če je prišla teta Mirca, potem je prav gotovo tudi kaj prinesla in Baničevi otroci so jo radi pričakali. Tako je bilo tudi nekoč ob veliki noči, ko je vsakemu prinesla pomarančo kot

redko viden sadež. Bilo je prav pred žegnanjem in bili so presrečni. V Drugem zborniku Kerinov in Stritarjev pa je Janez Banič zapisal, da je bila teta Mirca posebljena milina in ljubezen v času, ko je tri mesece leta 1944 stanoval pri nas.

Bila je prava ljubiteljica kave, saj smo jo pri nas doma imeli dokaj redno kot mešanico prave kave in proje, mama pa je rada ob jutranji kavi vanjo namakala kruh, za priboljšek pa je bila smetana iz prevretega mleka. Ko smo kasneje prihajali na Dolenjsko, se spominjava tudi daril v obliki prave kave, sladkorja in kakšnih sladkarij, ki so jih vedno radi sprejeli, kava pa je veljala za pravo razkošje.

Včasih je vzela s seboj na izlet steklenico kuhane kave, ki se je nekoč znašla tudi v shrambi na Brodu. Tam ni bilo ravno svetlo in tako je nekdo dotočil cviček, ki je šel vsem pivcem še posebej v slast, le okus je bil nekoliko poseben, a nihče ni uganil zakaj. Šele ko je šla mama po kavo, se je izkazalo, da je ni več in da je njen ostanek v majoliki dal vinu ta posebni priokus.

Če kdo od bralcev Trt ve še za kakšno zgodbico, nama naj jo pove ali napiše, računava pa tudi na njegova vnuka Andreja Kerina ml., ki pridno in uspešno raziskuje naše korenine.

Andrej in Miha Kerin

Vinogradniški Martinov pohod 2013

2. november je bil pravzaprav zelo čuden dan. Čudni dnevi so se začeli že dan, dva prej. Najprej 31. oktober. Dan varčevanja! Zakaj bi moral praznovati dan varčevanja??? In kako?

Da varčujem? To po malem in tudi na veliko počnemo tako ali tako vsi. Na veliko še posebej varčujejo tisti, ki nimajo ničesar. Zato veliko varčujejo. Še največ. Nič ne zapravljajo. Popolnoma ničesar. Rojeni varčevalci!

Mogoče pa si predstavljajo, da bi na ta dan le malo manj zapravljali? Pa sem šel ven malo manj zapravljat. Seveda je bilo vse zaprto. Ker je praznik. Dan varčevanja. Ne, nikakor! Dan reformacije. Pametno, ni kaj! Torej pametni zakonodajalec je za vsak slučaj, če bi koga le zsrbele roke, da bi razumno in varčevalno zapravljal, to s predpisom onemogočil. In ta dan za vsak slučaj imenoval reformacija. To me nekako spominja na reforme. Ki pa so, kar je zelo čudno, ponavadi zapravljive. Ker jih je preveč. In ker zatorej z njimi ne varčujejo.

Poln notranjih dvomov sem trčil, na sredi zelo obljudenega glavnega mesta, v dve čarovnici. Kaj pa imata ti dve babnici z reformacijo oziroma varčevanjem? Takoj sem našel odgovor: dopoldne sta bili sigurno še kar normalni dekleti, pa sta popoldne oziroma zvečer reformirali svoj videz in z metlama odfrčali na celonočni žur. Do jutranjih ur! Res pa je tudi to, da sta bili za ta letni čas kar malo preveč varčevalno oblečeni ... Zjutraj se potem najbrž nista znašli, saj sta se zbudili, če jima je sploh uspelo, v vseh mrtvih dan, vseh svetih dan oziroma v dan spomina na mrtve. Skratka, zbudiš se skoraj mrtev: glava, oči, grlo ... Če pa upoštevaš prejšnji varčevalni dan, to izgleda tudi tako, da svečko, ki si jo prižgal zvečer in vtaknil v izdolbeno bučo z odprtini za oči in grozno žrelo, da bi v temi preplašil in vsaj malo umiril vse te čarovnice, vzameš ven in ji nameniš novo vlogo: reformirano! Odneseš jo na pokopališče. In se ob ponovnem prižiganju pogovoriš z dušami svojih prednikov, ker prej, čez leto, zaradi varčevanja nisi imel časa za take zgodbe.

Komaj to dostojno zaključiš, že je tu tisti čudni 2. november. V Podbočju ni nikogar. Razen čudne napestosti v zraku. Odpeljemo se v hrib, proti Razkrižju. Tam izstopim, nervoza je v zraku tudi tu: kolona pohodnikov je že zgodaj zjutraj krenila v hrib. Ni je še iz gozda. Čudno. Sicer bi moral biti zraven, ampak tokrat bi se ji mogoče raje pridružil pri drugem delu, hitrem vzponu do končnega cilja pri najbolj reformi-

Pohod se vije od Šutne proti Razkrižju

foto AK

Pevci v akciji

foto Andrej Kerin ml.

Le kaj si šepetajo krave?

foto Peter Povh

Zbrani gostje nad vinogradom ob zidanici Kerin Razkrižje

Foto Andrej Kerin ml.

Ta mlada (Simonova soproga Janja)

foto AK

Andrej Kerin z Broda, v ozadju naslednik sin Simon

foto Andrej Kerin ml.

ranem vinogradniku. Vmes je še nekaj opornih točk, beri preizkusov vinskega pridelka 2013, in še nekaj za pod zob. Reformiran pohod, prejšnja leta imenovan dan odprtih vrat. Ki pa se, med nami, ni najbolje obnesel. Nekateri so odprta vrata razumeli dobesedno in še dobro, da so naši vinogradniki plečati in trenirani močje, navajeni vsega hudega, in so se pri obrambi pred popolno oplentitvijo hramov kar dobro odrezali. Ostali so živi!

Na travniku pod potjo se mirno pasejo štiri krave. Pridejo bliže in me radovedno ogledujejo. Za hrbtom starejši sosed pridno češe grivo z grabljami. Da bo vse, kot mora biti, ko pridrvijo pohodniki. Le kaj si šepetajo krave? Iz katerega dne sem padel: iz reformiranega, varčevalnega, čarovniškega ali mrtvega? Moral sem jih potolažiti: iz vinogradniškega! Če ne prej, boste že videle, ko se bom vračal! Čakaj, čakaj: kje so pa vinogradniki? Vinogradniški dan, pa nikjer nobenega vinogradnika! Ta svet je pa res čuden. Kolona je zdaj tudi že mimo, pa ni bilo vmes niti enega vinogradnika! Še med zakuhanimi in zasoplimi zamudniki ne! Sem vedel, da bo vse narobe. Že nekaj dni prej!

Peter Povh

P. S.

Vse veselje tega spisa izvira iz nekaj požirkov nebeškega cvička, brez dodanih prepovedanih opojnih substanc, iz kleti Simona Kerina in dobre volje vse njegove ožje in širše družine, sorodnikov in prijateljev, ki so z ljubeznijo pomagali trgati in se na ta dan veseliti že kakšen dan pred Martinom. Na ta čudni 2. november. Mogoče sem pa zgrešil te vinogradniške pohodnike. Zato moram biti naslednje leto malo bolj pozoren!

Moje turške počitnice

Zgodilo se je čisto slučajno. Z mami sva se zvečer sprehajali ob glavni cesti nedaleč od hotela in na mojo željo iskali lokalček za sprostitev in zabavo. Svoje potovanje v Alanyo sem namreč hotela kar se da izkoristiti. Če se mi nasmehe sreča, bom nemara lahko ujela celo nastop kake trebušne plesalke. Takrat se mi še ni sanjalo, da bom to vlogo celo v Turčiji prevzela sama.

Trebušni ples je moja strast že mnogo let. Povezuje šport in hkrati umetnost, najbolj pa mi je všeč to, da je ples tako čustven, da lahko sebe in svoja občutja izrazim skozi gibe trebuha, rok in bokov.

Po približno desetih minutah hoje sva zavili mimo bara z imenom Casper. Seveda so naju prijazno povabili noter in še dobro, da so to storili, drugače bi verjetno še kar hodili naprej. Ponavadi se namreč ne ustaviva kar pri prvi stvari, ampak želiva vedeti, kaj vse je na voljo.

In takrat se je vse začelo. Casper je namreč party lokal, kjer so natakariji hkrati plesalci in se gibajo ob ritmih popularne glasbe, za preprostejše plesne koreografije

pa povabijo na plesišče tudi goste. Mami me je prepričevala, naj jim zaplešem koreografijo trebušnega plesa, a sem bila sprva preveč sramežljiva, da bi se izpostavljala, zato jim je namesto mene to predlagala sama. Tako so vztrajali, in še preden sem se zavedla, sem stala na plesišču, prižgala se je orientalska glasba in zaplesala sem. Od takrat sem vsak večer odplesala dva nastopa in odzivi publike ter mojih turških prijateljev, ki so delali v lokalu, so bili izjemni. Postala sem njihova zvezda. Pravili so mi, da si ne bi mislili, da bo dekle iz Slovenije plesalo tako dobro ali celo bolje od nekaterih njihovih plesalk. To je bilo več, kot bi si lahko sploh želela.

Od takrat v Alanyo potujem že tri leta zapored in se je še kar nisem naveličala. Tudi fantje iz Casperja so vedno veseli obiska. Letos so me presenetili celo z ogromnim plakatom z mojo sliko, ki sedaj visi v lokalu. Rekli so, da se tako lahko vsak dan spomnijo name, da jih vsak dan spremljam. Oni pa mene, ker bodo za vedno v mojem srcu!

Petra Zajc

fotografije Janja Zajc

Dva recepta

RUSKA SARMA ZA 4 OSEBE

SESTAVINE:

- * 60 dag poparjenih zeljnatih listov (ne kislih), da se zmeščajo in jih lažje zavijaš
- * 60 dag mesa mešanih vrst
- * 1 drobna čebula
- * pol skodelice riža
- * sol in poper
- * 2 skodelici juhe (lahko tudi kocka)
- * pol skodelice moke
- * pol skodelice topljenega masla
- * paradižnikova mezga
- * kislá smetana

POSTOPEK:

Sestavine zmešamo v nadev in z njimi napolnimo zeljnate liste, ki jim odstranimo trde peclje, da jih lahko zvijamo. Klobasice povaljamo v moki, zlagamo v ponev, jih polijemo z raztopljenim maslom in počasi dušimo ter prilivamo juho. Ko sarme porumene, jih prelijemo s paradižnikovo mezgo, zmešano s kisló smetano, pustimo, da zavre, malo prekuhamo, nato pa zložimo v pečico pri 225 stopinjah Celzija in pustimo, da se popečejo. Po potrebi prilijemo še malo juhe in tudi smetano s paradižnikovo mezgo.

OREHOVI ROGLJIČKI TETE ZALKE Z MAJDINIM PRIDIHOM

SESTAVINE:

- * 30 dag moke
- * 25 dag surovega masla
- * 10 dag mletih orehov
- * 10 dag sladkorja
- * 1 celo jajce
- * limonina lupinica

POSTOPEK:

Naredimo testo in ga pustimo počivati dve uri. Oblikujemo rogljičke ali naredimo kroglice in vanje s kuhaličnim repom naredimo jamico, v katero vtaknemo pol žličke marelične marmelade in polovičke orehov. Pečemo pri 200 stopinjah približno 15–20 minut.

Majda Povh

Majda Povh - avtorica receptov ob diktatu svojega prispevka

Orehovi rogljički tete Zalke

Za mojo mamico Stela Sotler 7 let

Za mojo mamico Bart Sotler 4,5 let

Jubilej Olge Banič

Na zadnjem sestanku odborov Kerinov in Stritarjev pri Majdi Povh smo naši jubilarntki Olgi Banič pripravili presenečenje s posebnim priznanjem za njeno življenjsko pot, polno nesebičnosti in zvestobe družini ter svojim najbližjim, pa tudi Društvu Kerini in Stritarji.

Njeni najbližji so ocenili, da bi bila objava faksimila priznanja ravno pravšnji prispevek za Trte, in zdaj je tu še s fotografijo ob podelitvi priznanja.

Podelitev priznanja Olgi Banič na seji odborov K & S

Priznanje Olgi - faksimile

Martinovanje 2013

						AVTOR MARKO BOKALIČ	NEKDANJA AMERIŠKA VOKALNA SKUPINA (ONLY YOU)	LITERARNI ZGODOVINAR LEGIŠA	PREDMET, KI GA PEŠ PRINAŠA ZA VAJO, PRINOSILO	MOTOR Z MALJNIMI KOLESI	SVOBODNA KLAVIRSKA SKLADBA			
						SLOJ								
						MASKOTA MINULEGA KOŠARKAR PRVENSTVA PRI NAS								
						FRANC. IGRALKA AIMEE								
						VELIKA SLAŠČICA								
						ATEK, OČI								
GRAFIČNO OBLIKOVANJE MATEVŽ BOKALIČ	ZIBELKA CVIČKA POD GORJANCI	JEZIK OREN-TALSKIH LJUDSTEV	ČEVLIAR, ORODJE ZA DELANJE LUKENJ	PSIČEK	PO NJEJ SE KAM PRIDE LATINSKI VEZNIK			PRIPADNIK SLOJA ST. GRKOV GOSTA ČRNA SNOV						
MAJHA ŽELZNA PEČ								GLASBENA ZVRST RASTLINA ZA PAŠO ŽIVINE				POGONSKI STROJ	STILNO JEZIKOVNO SREDSTVO	VISOKA VRTNA ROZA
PRIPADNIK VISOKEGA PLEMSTVA									KONICA		SIBIRSKO VELE-MESTO			
ŠPANSKI SLIKAR (SALVADOR)					KUBANSKI DRŽAVNIK (FIDEL) JOŽICA AVBELJ						VIŠINSKA TOČKA UNICEVALNI OGENJ			
DEL OBRAZA OB OČEH						PLEMIŠKA JE MODRA	STARO-RUSKI MISTIK IN PREROK (GRIGORIJ)							
VINKO ŠIMEK		TEOLOG IN POLITIK (JANEZ EVANGELIST)	TRČSNI MEŠČEK AMERIŠKA ZVEZNA DRŽAVA				V NJEJ SE SČLAJO VOZNIKI IZSE-LJENEC							
NAŠ SKLA-DATELJ, FRAN-CISKAN (FRANCE)					FLAV-TISTIKA GRAFE-NALIER					KRAJ Z ALPINO USMRTITEV BREZ SOJENA				ITAL. PISATELJ (UMBERTO, IME ROŽE)
POBAR-VANO JAJCE					IGRALEC CARREY DOKTOR			LJUBE-ZENSKI SESTANEK	STARA PREDIVNICA GRŠKA IGRALKA (RENE)			"SREDINA" JEZERA SOVJETSKI DRŽAVNIK BREŽNJEV		
VERGILOV EP							ČISTILEC S TOKOM VODE RIBJE JAJČECE							
CESTNI PRELAZ MED ČRNO GORO IN KOSOVOM					PO MARŠU ZNANA PLANINA V BOSNI KISIK						ŠPANSKI NOGOM. VRATAR CASILLAS	CELJSKA TOVARNA IME VEČ SLOVEN-SKIH VASI		
													VPREŽNI DROG PRI VOZU	KRALJEVIČ IZ MAHAB-HARATE
						ODPRTA TELESNA POŠKODBA					CERKVENE PRAVNE DOLOČBE TONE PAVČEK			
						UMETNO OMRTVI-ČENJE TELESA, NARKOZA								
<i>Trte</i>						TONE KUNTNER			MEJNI PRELAZ NA BOVŠKEM					

Nika Maria Kerin

Že drugič ponosna dedek in babica Mira bi rada povedala sorodnikom, da smo zopet povečali našo družino za novo članico, in sicer Niko Mario, ki nas je presenetila 20. septembra okoli poldneva. Vse se je odvijalo s takšno hitrostjo, da kar nismo mogli verjeti.

Starejša sestra je prav navdušena in ponosna nanjo, ravno tako kot mi vsi ostali ... In sedaj imamo na Malencah po novem štiričlansko družino: ati Mitja, mami Lea ter Lara in Nika.

Ponosni dedi Andrej Kerin

*Srečnim staršem in starim staršem
iskreno čestitamo mali Niki Marii
in Maksu pa želimo veliko sreče
na njihovih življenjskih poteh.*

Kerini in Stritarji

www.krka.si

Veja Didkov ima še en krogec

Srečna starša Karolina Vereš Brumec in Marko Brumec sta 20. novembra 2013 dobila še enega sina, ki sta ga po porodu v ljubljanski porodnišnici poimenovala Maks. Prvorojenec Lukas je tako dobil težko pričakovanega bratca, babi Matjana pa tretjega ljubljene vnuka. Bratranca Lukas in Jonas se že zelo veselita trenutkov, ko se bodo lahko vsi trije skupaj veselo igrali.

Babi Matjana

Fotografski natečaj Krajina - razstava

Društvo krajinskih arhitektov Slovenije je ob dvajsetletnici delovanja razpisalo fotografski natečaj Krajina, na katerega se je prijavilo 150 avtorjev. Najboljša dela so razstavili v novem dekanatu Biotehniške fakultete Univerze v Ljubljani, razstavo, ki bo na ogled do konca leta, pa so odprli pod vodstvom predsednice društva Suzane Strgar 22. novembra 2013, ob 19.00.

Več o tem v prihodnjih Trtah, razstavo pa si le ogledite, če vas pot zanese v Ljubljano!

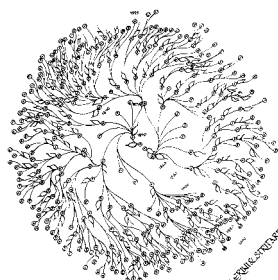
Uredništvo Trt

POZOR!

Pozivamo vse bralce, da sporočijo svoje predloge za lokacijo Piknika 2014 na naslov društva spodaj v kolofonu do 31. januarja 2014! Za zdaj je favorit lokacija Velike Malence.

Upravni odbor K & S

**Društvo
& Kerini
Stritarji**

ISSN 1318-895x

Izdalo Društvo Kerini & Stritarji, Ljubljana, Rožna dolina, cesta IX\26

TRTE, dvainsedemdeseta številka, Ljubljana, december 2013

<http://www.trte.org>, krsrd2@guest.arnes.si

<http://www.facebook.com/kerini.stritarji>

Uredniški odbor glavni urednik Peter Povh, Janez Banič,

Vlado Berglez, Irena Didek-Pregl, Alenčica Kerin,

Andrej Kerin, Andrej Stritar

Jezikovno korigirala Mojca Stritar Tisk Grif & Pika